

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 682/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ обоје из ..., чији је пуномоћник Весна Мрђа адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Гордијана Анђелић Бинић адвокат из ..., ради чинидбе, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Крагујевцу и Вишег суда у Крушевцу, у седници већа одржаној дана 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

Апелациони суд у Крагујевцу се решењем Гж 919/20 од 09.10.2020. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овом спору и предмет је уступио Вишем суду у Крушевцу као стварно надлежном суду.

Виши суд у Крушевцу није прихватио надлежност и предмет је доставио овом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежност, у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Стварна надлежност судова опште надлежности за суђење у другом степену је Законом о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ број 101/13) подељена између виших и апелационих судова. Одредбом члана 24. став 1. тачка 3. наведеног закона прописано је да апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање није надлежан виши суд. Према члану 23. став 2. тачка 3. истог закона, виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, поред осталог и на пресуде у споровима мале вредности.

Одредбом члана 468. ЗПП прописано је који се спорови сматрају споровима мале вредности, а чланом 469. истог закона који спорови се не сматрају споровима мале вредности. Према тој одредби, спорови о непокретности, спорови из радних односа и спорови због сметања државине не сматрају се споровима мале вредности.

Побијаном првостепеном пресудом одлучено је о захтеву којим је тражено да се обавезе тужена да уклони део кровног покривача, украсног венца и олука у одређеним димензијама којима је повредила ваздушни простор изнад непокретности у својини тужиље. Из чињеница на којима је такав тужбени захтев заснован следи да се поднетом тужбом тражи заштита права својине на непокретности у складу са правним правилима суседског права. Због тога, по становишту Врховног касационог суда, без обзира на означену вредност предмета спора од 60.000,00 динара, не ради се о спору мале вредности већ о спору о непокретности, па је за одлучивање о изјављеним жалбама стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу, у смислу члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић